

@emin.pazarci

Fars kumpası

Suriye ile “yumuşama” deniyor, sıcak bakıyoruz. “Normalleşme” söylemlerine olumlu yaklaşıyoruz. Ama bir de olurlar, olmazlar ve gerçekler var öntümüzde.

Arabulucu olarak devreye giren, Şam-Ankara arasında mekik dokuyan İran Dışişleri Bakanı Hüseyin Emir Adbüllahiyah’ın “normalleşme” diye sunduğu plan şu:

“Türk askeri, Şam’ın talebi doğrultusunda Suriye’nin kuzeyinden çekilsin.”

Peki ya sonra?

Oraya Şam yönetimi askerlerini yerleştirsün. Boşluğu onlar doldursun. O bölge onlar tarafından korunsun.

Şam yönetiminin durumu belli! Eskilerin deşimi ile kendisi muhtaç-ı himmet bir dede. Nerede kaldı, gaynya himmet ede. Hem öyle bir gücü yok, hem de başkalarının elinde oyuncak.

Olacak iş değil bu.

Onlar da biliyorlar durumu. O yüzden tekliflerinin ardına, “İran ve Rusya bu planın garantörü olsun” diye ekliyorlar.

O da başka bir felaket tabii. O yüzden böyle bir teklifi oturup konuşmak bile yersiz. Olacak iş değil.

Birincisi, askerimizi o bölgeden çektik diyelim. Şam yönetimi ne kadar samimi, gerçekten verdiği sözü yerine getirecek mi, getirebilir mi? Ya yeniden geçmişe dönersek?

Geçmişte terör merkeziydi o topraklar. **Türkiye** düşmanı her türlü müsilaın toplanma merkeziydi. En kazlından en yeşiline kadar bütün terör örgütleri, oradaki kamplarda yetiştirilip, **Türkiye** üzerine gönderilirdi. **Abdullah Öcalan** denilen adam da **Baba Hafız Esat** tarafından Şam’da beslenip büyütüldü.

Hiçbir inandırıcılığı ve ciddiyeti yok bu teklifin. İşte o yüzden, İran garantörlüğe soyunup, “**olmazsa biz varız**” diyor. O da başka bir felaket. Bugün o bölgede **Türkiye** aleyhine pek çok faaliyetin arkasında İran var. Kendi rejimini ve menfaatlerini dayatmak için ne gerekiyorsa onu yapıyor.

Azerbaycan’da görüyoruz işte. **İran**, **Ermenilerle** birlikte iş tutuyor. Onların arkasında. **Türkiye** ve **Azerbaycan** güçlenmesin diye **Zengezur Koridoruna** bile karşı çıkıyor. **Ermenilere** omuz verip, engel üzerine engel çıkıyor. Üstüne üstlük, bir de alay eder gibi **Türkiye**’ye **Suriye**’den yönelecek tehdidin karşısında duracağını iddia ediyor. Olacak iş değil tabii.

Rusya’ya gelince...

O d ayn bir muamma. **Suriye rejiminin** hamisi, ama işine geldiğinde **Amerikalılar**, işine geldiğinde bizimle iş tutmaktan geri kalmıyor. Söz vermişti, **Suriye**’nin **kuzeyinde** teröre karşı 30 kilometrelik bir güvenlik bandı oluşturulması için. Sonra da engel olmak için elinden geleni yaptı. **YPG** ve **PKK** ile de irtibat halinde. Onlara da güvenip adım atmanın imkânı yok.

“**Normalleşme**” değil, **Türkiye**’ye yapılan teklif. Düpedüz kazanımları bırakıp geriye dönmek ve göz göre göre ateşe atılmak!

Peki, **Türkiye** bunu yapar mı? Yapmaz elbette. Olacak iş değil. Biz aklımızı peynir ekmekle yemedik. O kadar bedelli boşa ödedik, onca şehidi bunun için vermedik. Ayrıca ülkemize yönelik yeni göç dalgalarına yol açacak bir adımı da atmaz elbette.

Ne olacak peki? Bu mesele nasıl çözülecek?

Bugüne kadar yaptığımızı yapacağız. Askerimiz orada duracak ve gücümüzün gölgesini müzakere masasına yansıtacağız. Aksi bir adım intihar olur.

Güçlü olduğumuz müddetçe de yeni adımlar atacak ve kazanımlar elde edeceğiz.